

Сергій Віталійович СТЕПАНЕНКО

кандидат економічних наук, старший викладач кафедри міжнародних економічних відносин та фінансів, Харківський торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету

ORCID ID: 0000-0002-6132-328X

E-mail: serg20105@gmail.com

Аліна Сергіївна РИЧИК

здобувач вищої освіти, кафедра міжнародного бізнесу, обліку та фінансів, Харківський торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ БАНКІВСЬКОГО КАПІТАЛУ

Степаненко, С. В. Теоретичні основи формування банківського капіталу [Текст] / Сергій Віталійович Степаненко, Аліна Сергіївна Ричик // Український журнал прикладної економіки. – 2020. – Том 5. – № 3. – С. 92–99. – ISSN 2415-8453.

Анотація

Вступ. Банки є важливою складовою економіки країни. Завдяки банкам відбувається акумулювання, зберігання, перерозподіл коштів між учасниками ринкових відносин. Ефективність діяльності банків залежить від формування та використання банківського капіталу. Банківський капітал має локальне, регіональне та національне значення – забезпечує прибутковість окремого банку, впливає на розвиток регіону та інвестиційну привабливість країни.

Метою наукового дослідження є розвиток теоретико-методичних основ оцінювання капіталу банку з урахуванням впливу тенденцій нестабільної економіки.

Результати. Обґрунтовано доцільність врахування питання оцінки банківського капіталу у діяльності банку. Визначено сутність банківського капіталу. Охарактеризовано статутний, регулятивний та приписний види капіталу банку. Означено структуру та функції (захисна, забезпечення оперативної діяльності банку, регульовальна) банківського капіталу. Обґрунтовано вплив факторів на величину банківського капіталу. Охарактеризовано нормативи, за якими перевіряється достатність капіталу банків. Окреслено основні підходи щодо реалізації механізму формування власного капіталу банків. Узагальнено теоретико-методичні підходи до оцінки банківського капіталу, окреслено методику розрахунку, виділено їх умови використання, недоліки та інформаційне джерело. Обґрунтовано зв'язок між оцінкою банківського капіталу та реалізацією процесу його формування. Охарактеризовано науково-методичне підґрунтя здійснення такої оцінки. Доведено необхідність удосконалення методичного інструментарію оцінки капіталу банку.

Висновки. Наявне організаційно-методичне забезпечення оцінки банківського капіталу не у повній мірі відповідає сучасним тенденціям та потребує певного удосконалення. Об'єктивність оцінки банківського капіталу є важливим елементом у процесі формування банківського капіталу. Адаптація міжнародного досвіду в частині оцінювання капіталу банку сприятиме розвитку вітчизняного фінансового ринку в цілому.

Ключові слова: банк, банківський капітал, оцінка, формування банківського капіталу, власний капітал банку, принципи, методи.

Sergii STEPANENKO

Ph.D in Economic, senior lecturer of Department of International Economic Relations and Finance in Kharkiv Institute of Trade and Economics of Kyiv National University Of Trade And Economics

Alina RYCHYK

applicant, Department of International Business, Accounting and Finance in Kharkiv Institute of Trade and Economics, Kyiv National University of Trade and Economics

THEORETICAL FUNDAMENTALS OF BANKING CAPITAL FORMATION

Abstract

Introduction. Banks are an important component of the country's economy. Thanks to banks there is an accumulation, storage, redistribution of funds between participants of market relations. The efficiency of banks depends on the formation and use of bank capital. Bank capital is of local, regional and national importance – it ensures the profitability of an individual bank, affects the development of the region and the investment attractiveness of the country.

The purpose of the research is to develop a theoretical and methodological basis for assessing the bank's capital, taking into account the impact of trends in an unstable economy.

Results. The expediency of taking into account the issue of bank capital valuation in the bank's activity is substantiated. The essence of bank capital is determined. The authorized, regulatory and prescribed types of bank capital are described. The structure and functions (protective, ensuring the operational activities of the bank, regulatory) of bank capital are defined. The influence of factors on the amount of bank capital is substantiated. The standards by which the capital adequacy of banks is checked are described. The main approaches to the implementation of the mechanism of banks' equity formation are outlined. Theoretical and methodological approaches to the assessment of bank capital are generalized, the method of calculation is outlined, their conditions of use, shortcomings and information source are highlighted. The connection between the assessment of bank capital and the implementation of the process of its formation is substantiated. The scientific and methodological basis for such an assessment is described. The need to improve the methodological tools for assessing the bank's capital has been proved.

Conclusions. The existing organizational and methodological support for the assessment of bank capital does not fully meet current trends and needs some improvement. Objectivity in the assessment of bank capital is an important element in the process of bank capital formation. Adaptation of international experience in the assessment of the bank's capital will contribute to the development of the domestic financial market as a whole.

Key words: bank, bank capital, estimation, formation of bank capital, bank equity, principles, methods.

JEL classification: G21

Вступ

Банківська система країни забезпечує стабільне і постійне функціонування економіки, оскільки саме в ній відбувається акумулювання, зберігання, перерозподіл коштів між учасниками ринкових відносин. Банк, як фінансова установа, має певні особливості діяльності, що обумовлено його призначенням. Він повинен бути конкурентоспроможним, надійним, підтримувати належний рівень прибутковості, фінансової стійкості, ліквідності для збереження довіри наявних клієнтів та залучення нових. Наведені характеристики банку сприяють зростанню й зміцненню його репутації на фінансовому ринку та залежать від власного капіталу банку. Банківський капітал впливає і на фінансові результати окремого банку, і на можливість розвитку банківської

системи в межах держави, і на розширення обсягів інвестицій в країну, що визначає його локальне, регіональне та національне значення.

Теоретичний базис стосовно питань банківського капіталу розкритий у працях таких науковців, як Н. Дунас, В. Стельмах, В. Альошин, Л. Примостка, А. Загородний, Г. Вознюк, М. Алексеєнко, А. Мороз, М. Савлук та М. Пуховкіна, О. Павелко, О. Сова, І. Якімова. Капітал є складовою банківського балансу та входить до складу джерел його фінансових ресурсів, хоча величина його питомої ваги є нижчою у порівнянні з іншими елементами сукупного банківського капіталу. Це обумовлене специфічністю діяльності та призначенням банківських установ, які виступають у ролі фінансових посередників, що забезпечують мобілізацію вільних коштів на ринку та розміщення їх серед суб'єктів фінансового ринку.

У зв'язку з цим питання оцінки вартості банківського капіталу є важливим як з точки зору теорії, так і в практичній площині. Варто враховувати, що від методу оцінки капіталу залежить його якість і величина, тому вибір такого методу є важливим завданням, спрямованим на формування правдивої та об'єктивної інформації. Вона, в свою чергу, дозволяє приймати управлінські рішення, як керівництву банку, так акціонерам і вкладникам. У разі помилковості такої інформації (штучного завищення або заниження вартості капіталу) для банку зростає рівень ризиків діяльності, оскільки можуть бути прийняті невиправдані рішення, наприклад, спрямовані на розширення або скорочення активних операцій.

Мета статті

Метою статті є розвиток підходів щодо оцінювання вартості банківського капіталу в умовах нестабільного економічного середовища.

Виклад основного матеріалу дослідження

Сутність банківського капіталу розкривається в різних джерелах по-своєму.

На офіційному сайті Національного Банку України зазначено, що «капітал банку – кошти, спеціально створені фонди та резерви, призначені для забезпечення фінансової стійкості, комерційної та господарської діяльності, відшкодування можливих збитків, і які перебувають у користуванні банку» [0].

Закон України «Про банки і банківську діяльність» визначає капітал банку як «власні кошти, залишкова вартість активів банку після вирахування всіх його зобов'язань» [2].

У науковій літературі дослідниками дане поняття розкрито більш детально.

О. Сова та І. Якімова визначають банківський капітал як «сукупність власних, залучених і запозичених коштів, що перебувають у розпорядженні банку та використовуються ним для формування матеріальних, нематеріальних і фінансових ресурсів у грошовій формі та здійснення своєї діяльності з метою отримання прибутку» [3, с. 344-345].

Законодавчо закріплені наступні види банківського капіталу [2]:

статутний – капітал, який внесено у власність банку та зареєстровано відповідним до чинних нормативно-законодавчих вимог;

приписний – капітал у формі вільно конвертованої валюти, що надається іноземним банком філії для проведення її акредитації;

регулятивний – капітал, який є власними коштами банку, поділеними на основний та додатковий капітал відповідно до ризиків, визначеними нормативно-правовими актами НБУ.

Роль капіталу у діяльності банку відрізняється від призначення капіталу підприємства, що виражається через виконання специфічних функцій.

Відповідно до [3, с. 345], капіталу банку притаманні наступні функції.

Захисна – полягає у забезпеченні захисту інтересів кредиторів та вкладників у разі виникнення ситуацій, пов'язаних із отриманням збитків, ліквідацією банку, його банкрутством тощо. Це дозволяє банку покривати збитки за рахунок частки капіталу у разі, коли обсягу поточних прибутків недостатньо. Наявність резервного капіталу дозволяє при кризовій ситуації зберігати фінансову стійкість та платоспроможність банку протягом певного часу, що зберігає його надійну репутацію серед клієнтів. Варто зазначити, що роль захисної функції може бути модифікована залежно від впливу факторів (наприклад, стабільність грошової сфери, загальноекономічний стан країни, стратегії розвитку банків тощо). Так, наприклад, високий рівень розвитку гарантування вкладів на рівні держави дозволяє їй банкам знизити вимоги до захисної функції капіталу, при цьому скоротивши резервні фонди. В той же час така ситуація може стати причиною зниження прибутковості банків.

Забезпечення оперативної діяльності банку є функцією, яка каталізує процеси розширення та структурного розвитку банку, зокрема впровадження нових банківських продуктів, технологій. Все це має вирішальну роль як на етапах створення банку (у процесі формування його інфраструктури, тощо), так і на етапах подальшого розвитку.

Регулювальна функція реалізується через фіксацію величини власного капіталу, завдяки чому органи контролю здійснюють вплив на діяльність банку. Це сприяє попередженню надмірної мінімізації банківського капіталу, що має на меті забезпечення належного рівня прибутковості банку, збереження рівня лояльності клієнтів до банку та захисту їх інтересів, зниження банківських ризиків та ін.

Р. Турко пропонує дещо інший погляд стосовно структури банківського капіталу та його функцій (рис. 1).

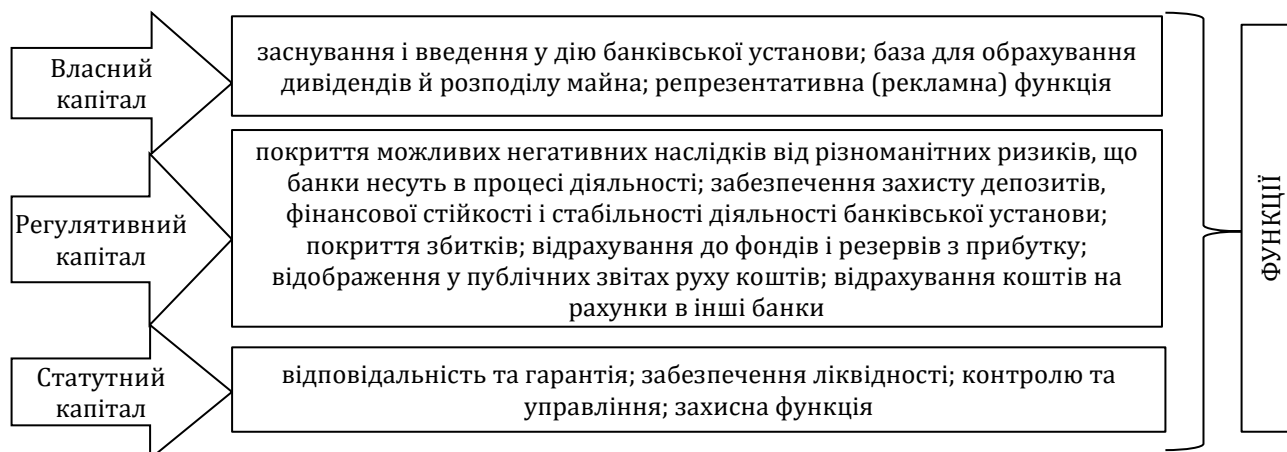

Рис. 1. Структура банківського капіталу та його функції

Джерело: складено автором за [4, с. 223].

Забезпечення виконання функцій банківського капіталу здійснюється за рахунок регламентування його обсягу. Величина капіталу банку визначається та закріплюється під впливом наступних факторів:

вимоги держнагляду до мінімального розміру капіталу;

обмеження активних операцій банку (обсяг власних коштів повинен у достатній мірі забезпечувати потреби клієнтів з дотриманням усіх встановлених нормативів);

особливості клієнтів банку (характер позичальників банку повинен бути врахований при визначенні обсягу коштів, необхідних для забезпечення їх потреб: чим більш ризикованим є позичальник, тим більше коштів виділяється для нього у структурі капіталу);

характер та ризикованість активних операцій банку (обсяг власних коштів повинен мати здатність до покриття ризику, що виникає у разі використання банком нових фінансових інновацій);

розвиток ринку кредитних ресурсів (кредитна політика банку повинна відповідати існуючим тенденціям розвитку фінансового ринку – у разі його недостатнього розвитку банк повинен збільшувати обсяг власних коштів для підтримання лібералізованої кредитної політики [3, с. 345].

Також враховуються економічні нормативи, встановлені Національним банком України, що мають обов'язковий характер (табл. 1).

Таблиця 1. Нормативи НБУ регулювання діяльності банків

Група нормативів	Складові групи нормативів
Нормативи капіталу	мінімальний розмір регулятивного капіталу (Н1), достатність (адекватність) регулятивного капіталу (Н2), достатність основного капіталу (Н3);
Нормативи ліквідності	миттєва ліквідність (Н4), короткострокова ліквідність (Н6), коефіцієнти покриття ліквідністю за всіма валютами (LCRBB) та в іноземній валюті (LCRIB)
Нормативи кредитного ризику	максимальний розмір кредитного ризику на одного контрагента (Н7), максимальний розмір великих кредитних ризиків (Н8), максимальний розмір кредитного ризику за операціями з пов'язаними з банком особами (Н9)
Нормативи інвестування	інвестування в цінні папери окремо за кожною установою (Н11), загальна сума інвестування (Н12)»

Джерело: складено автором за [5, с. 29]

Поряд з урахуванням нормативів, формування власного капіталу здійснюється на основі певного механізму. Ларіонова К. Л. та Безвух С. В. виділяють декілька наукових підходів, на яких він може базуватися [6, с. 153]:

Системний підхід полягає у вивченні складових елементів механізму, зокрема їх підпорядкованості встановленій меті, взаємозв'язку, ролі та розміщення у підсистемах механізму тощо. Особлива увага приділяється ефекту синергії та такої якості системи, як емерджентність, відповідно до якої елементи разом формують нову якість, яка не була притаманна жодному з елементів системи окремо.

Ситуаційний підхід спрямований на забезпечення максимальної адаптації банку до існуючих умов. Для цього здійснюється моніторинг зі встановленою періодичністю для визначення тенденцій, що в подальшому вплинуть на банківську діяльність. У відповідь на ці впливи банком формуються оперативні та /або тактичні стратегії, спрямовані на мінімізацію або усунення негативного впливу ситуацій або ж, навпаки, використання сприятливих умов для розвитку банку відповідно до його можливостей та наявних ресурсів, потенціалу тощо.

Що стосується інноваційного підходу, то в контексті розвитку світової економіки, цифровізації, процесів глобалізації та змін у підходах щодо господарювання, що стосується і банків, тому має місце творчий пошук нових рішень існуючих проблем, що дозволяє винаходити та впроваджувати інтелектуальні продукти. Це забезпечує подальший розвиток окремого банку та банківської системи країни в цілому.

Отже, формування банківського капіталу є одним із пріоритетних напрямів діяльності банку, що вимагає відповідного науково-практичного обґрунтування, урахування вимог, що встановлені на законодавчому рівні, а також ситуації, яка склалася під впливом основних тенденцій в національній економіці. Капітал забезпечує економічну ефективність банку, що обумовлено його впливом на фінансову стійкість, прибутковість та ліквідність. Поряд з інформаційним та організаційним забезпеченням процесу формування банківського капіталу особливої уваги заслуговує методичний аспект, пов'язаний з оцінюванням банківського капіталу.

Оцінка банківського капіталу пов'язана з реалізацією процесу формування банківського капіталу, тому вона повинна враховувати науково-методичне обґрунтування та базуватися на таких принципах: принцип комплексності – передбачає, що заходи, спрямовані на формування банківського капіталу, повинні узгоджуватися з основними напрямками банківської діяльності та відповідати визначеним стратегічним орієнтирам; принцип функціональності – полягає у тому, що головним функціональним

призначенням складових механізму є формування достатнього обсягу власного капіталу банку; принцип адаптованості – визначається через можливість механізму формування банківського капіталу змінюватися відповідно до впливу ендогенних та екзогенних факторів з метою мінімізації їх негативного впливу та використання сприятливих тенденцій для подальшого розвитку; принцип ефективності – має на меті використання усіх можливостей банку для формування достатнього обсягу його капіталу; принцип об'єктивності – визначається через врахування сильних та слабких сторін банку, оцінку реальної ситуації на фінансовому ринку, що впливає на можливість та необхідність банку формувати достатній обсяг капіталу.

Як зазначають Т. О. Штойко та С. В. Безвух, оцінка вартості є одним із напрямів оцінки капіталу банку поряд з оцінками обсягу, адекватності та ефективності капіталу (табл. 2).

Таблиця 2. Методи оцінки вартості банківського капіталу

Спосіб визначення вартості капіталу банку	Розрахунок	Умова використання	Недоліки	Джерело
Балансова вартість капіталу	Різниця між балансовою вартістю активів та балансовою вартістю пасивів	У разі, коли приблизно однакові балансова та реальна ринкова вартість активів та зобов'язань	Не враховує зміну величини капіталу через зміни реальної вартості активів і зобов'язань	Бухгалтерська звітність
Ринкова вартість капіталу	Різниця між реальною вартістю активів та реальною вартістю пасивів	Для внутрішніх розрахунків на вимогу менеджерів банку	Трудомісткість розрахунків, потреба у залученні фахівців, витратність	Бухгалтерська звітність, результати моніторингу фінансового ринку
Регульовальні бухгалтерські процедури	Сума складових елементів капіталу банку, визначених органами, що здійснюють банківський нагляд та ведуть контроль у сфері банківської діяльності	У кожній країні формується власний перелік складових	Трудомісткість розрахунків, потреба у залученні фахівців, витратність	Бухгалтерська звітність, результати моніторингу фінансового ринку

Джерело: складено автором за [7].

Окрему увагу слід зосередити на регульовальних бухгалтерських процедурах, використання яких відбувається з дотриманням певних міжнародних стандартів, наприклад Базельських. Н. Блащук-Дев'яткіна та І. Себестянович відзначають, що впровадження Базельських стандартів в українську практику є запорукою досягнення фінансової стабільності вітчизняної економіки [8].

Основними принципами, які Базельський комітет використовує у процесі формування положень, є рівність банків у питаннях впровадження стандартів та надійність банківського регулювання [10].

Базельські положення мають декілька версій, остання з яких була представлена в кінці 2017 року [9].

Остання редакція передбачає оновлення та стандартизацію способів обчислення нормативів капіталу, що сприятиме можливості порівнювати показники банків незалежно від їх географічного розташування по всьому світу. Сформовані вимоги до капіталу банків стануть підґрунтям для формування нових стратегій та бізнес-моделей діяльності у разі їх імплементації у практику банків. Це сприятиме підвищенню рівня

конкурентоспроможності, стійкості та адаптованості банків в нестабільних економічних умовах [8, с. 288].

Враховуючи, що питання впровадження даних нормативів у вітчизняній практиці залишається відкритим, доцільно використовувати та удосконалювати існуючий методичний інструментарій оцінки капіталу банку.

Так, оцінювання вартості банківського капіталу може здійснюватися в рамках технології аналізу капіталу, яка запропонована у [11, с. 54]: визначення розміру власного капіталу, його структури та достатності; аналіз дотримання основних нормативів достатності капіталу; аналіз зміни статутного капіталу банку; дослідження та оцінка обґрунтованості розподілу прибутку.

Важливе значення має аналіз структури та динаміки власного капіталу банку. Для цього використовується горизонтальний аналіз, який має на меті визначення динаміки окремих показників і дозволяє визначити основні тенденції їх розвитку, та вертикальний, призначення якого полягає у визначенні структури власного капіталу, що дозволяє здійснити у подальшому факторний аналіз впливу складових власного капіталу на його зміни.

Коефіцієнтний аналіз дає змогу визначити окремі показники, що характеризують банківський капітал, наприклад, показники достатності та прибутковості власного капіталу. Наприклад, коефіцієнт рентабельності власного капіталу показує, наскільки капітал є прибутковим та ефективно використовується у діяльності банку. Коефіцієнт захищеності власного капіталу відображає ступінь захищеності банківського капіталу від впливу інфляції (знецінення коштів) у разі його інвестування і необоротні чи нематеріальні активи. Мультиплікатор капіталу виступає у ролі показника фінансового важеля банку, який дозволяє визначити забезпеченість активів власним капіталом: кількість гривень активів на одну гривню власного капіталу.

Висновки та перспективи подальших розвідок

Отже, наявні методи оцінювання вартості банківського капіталу мають свої переваги та недоліки і використовуються за певних умов відповідно до мети процесу оцінки. Організаційно-методичне забезпечення процесу оцінки банківського капіталу потребує певного удосконалення, що обумовлено впливом багатьох факторів, серед яких процеси цифровізації, глобалізації, інтеграції тощо. Наявність криз на фінансових ринках спонукає до пошуку нових підходів до формування банківського капіталу, що проблематично без його об'єктивної оцінки. Вона, в свою чергу, дозволяє приймати управлінські рішення як на рівні окремого банку, так і державному рівні стосовно реалізації змін в процесі управління капіталом банку, а отже забезпечувати стійкість банківської системи країни. Доцільно відзначити, що врахування міжнародної практики оцінювання вартості банківського капіталу та адаптація її до вітчизняних реалій є запорукою успішного розвитку українського фінансового ринку.

Список літератури

1. Офіційний сайт Національного Банку України. URL: https://old.bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=123356.
2. Закон України «Про банки і банківську діяльність» № 2121– III від 7.12.2000. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2121-14>.
3. Сова О. Ю., Якімова І. Л. Пріоритети капіталізації банківської системи України. *Бізнес Інформ*. 2020. №2. С. 343–350.
4. Турко Р. Ф. Регресійно-кореляційний аналіз формування банківського капіталу вітчизняної банківської системи. *Наук. вісник НЛТУ України*. 2015. Вип. 25.7. С. 221-226.
5. Перезовова І. В., Боднарчук О. І., Боднарчук О. Г., Політова А. С. Нормативно-правові аспекти банківського регулювання та забезпечення надійності банківської

-
- системи України. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2019. Т. 1. № 28. С. 26–35. URL: <http://fkd.org.ua/article/view/162989/162736>.
6. Ларіонова К. Л., Безвух С. В. Механізм формування власного капіталу банку. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2017. № 6. С. 152-159.
 7. Безвух С. В., Штойко Т. О. Методичні підходи до оцінки вартості власного капіталу банку. *Фінансові аспекти розвитку економіки України: теорія, методологія, практика*. 2018. Т. 1. С. 102-104.
 8. Блащук-Дев'яткіна Н. З., Себестянович І. С. Базельський комітет та його роль в регулюванні банківської діяльності. *Молодий вчений*. 2020. № 4 (80). С. 286-289. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2020/4/59.pdf>.
 9. Базельський пріоритет. URL: <https://banksrating.com.ua/analytics/bazelskij-prioritet>.
 10. Базельський комітет з питань банківського регулювання та основні принципи регулювання банківської діяльності. URL: <http://posibniki.com.ua/post-bazelskiy-komitet-z-pitan-bankivskogo-naglyadu-ta-osnovniprincipi-regulyuvannya-bankivskoio-diyalnosti>.
 11. Сідельник О. П. Аналіз процесів капіталізації банків України. *Вісник Університету банківської справи*. 2016. № 1-2. С. 53-57.

References

1. Oficijny`j sajt Nacional`nogo Banku Ukrayiny`. [Official site of the National Bank of Ukraine]. Available at: https://old.bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=123356.
2. Pro banky` i bankivs`ku diyal`nist`. Zakon Ukrayiny`. (2000). [On Banks and Banking Activity. Law of Ukraine]. No 2121– III dated December 7, 2000. Available at: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2121-14>.
3. Sova, O. Yu., Yakimova, I. L. (2020). «Priorities of capitalization of the banking system of Ukraine». *Biznes Inform.* no. 2. pp. 343–350.
4. Turko, R. F. (2015). «Regression-correlation analysis of the formation of bank capital of the domestic banking system». *Naukovy`j visny`k NLTU Ukrayiny`*. Issue 25.7. pp. 221-226.
5. Perevozova, I. V., Bodnarchuk, O. I., Bodnarchuk, O. G., Politova, A. S. (2019). «Normative and legal aspects of banking regulation and ensuring the reliability of the banking system of Ukraine». *Finansovo-kredy`tna diyal`nist`: problemy` teorii ta prakty`ky`*. Vol. 1. no. 28. pp. 26–35. Available at: <http://fkd.org.ua/article/view/162989/162736>.
6. Larionova, K. L., Bezvux, S. V. (2017). «The mechanism of formation of equity of the bank». *Visny`k Xmel`ny`cz`kogo nacional`nogo universy`tetu*. no. 6. pp. 152-159.
7. Bezvux, S. V., Shtojko, T. O. (2018). «Methodical approaches to estimating the value of the bank's equity». *Finansovi aspekty` rozvy`tku ekonomiky` Ukrayiny`: teoriya, metodologiya, prakty`ka*. Vol. 1. pp. 102-104.
8. Blashhuk-Dev'yatkina, N. Z., Sebestyanovy`ch, I. S. (2020). «Basel Committee and its role in regulating banking». *Molody`j vcheny`j*. no. 4 (80). pp. 286-289. Available at: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2020/4/59.pdf>.
9. Bazel`s`ky`j priory`tet. [Basel priority]. Available at: <https://banksrating.com.ua/analytics/bazelskij-prioritet>.
10. Bazel`s`ky`j komitet z py`tan` bankivs`kogo regulyuvannya ta osnovni pry`ncy`py` regulyuvannya bankivs`koyi diyal`nosti. [Basel Committee on Banking Regulation and Basic Principles of Banking Regulation]. Available at: <http://posibniki.com.ua/post-bazelskiy-komitet-z-pitan-bankivskogo-naglyadu-ta-osnovniprincipi-regulyuvannya-bankivskoio-diyalnosti>.
11. Sidel`ny`k, O. P. (2016). «Analysis of capitalization processes of Ukrainian banks». *Visny`k Universy`tetu bankivs`koyi spravy`*. no. 1-2. pp. 53-57.

Стаття надійшла до редакції 07.08.2020 р.